

Utan att emellertid nu ingå på den närmare innebörden av de juridiska förpliktelser, som staten genom ostkustbanans övertagande kan hava iklätt sig gentemot Bergsjöbanans intressenter, anser riksdagen starka billighetsskäl tala för ett bifall till propositionens förslag. Beträffande såväl skogstillgångar som andra naturliga produktionsförutsättningar synes den desslikes ovanligt rikt befolkade Bergsjöbygden vara rätt lyckligt lottad. De omlastningar vid övergångsstationen Harmånger och de övriga olägenheter, som de nuvarande olika spårvidderna medföra, måste tvivelsutan verka hämmande på samfärdsel och näringsliv. Av de omfattande utredningar som från orten förebragts framgår, att denna tracts förseende med järnvägskommunikationer av en mera tidsenlig och normal standard skulle med största sannolikhet verka i hög grad utvecklingsbefrämjande.

Med bifall alltså till propositionen har riksdagen, med godkännande av det vid propositionen fogade avtalet, beslutat, att järnvägslinjen Harmånger—Bergsjö skall med anlitan av Bergsjö bredspårsfond av staten ombyggas till normalspår.

Stockholm den 12 maj 1945.

Med undersätlig vördnad.

Nr 212.

Godkänd av första kammaren den 12 maj 1945.

Godkänd av andra kammaren den 12 maj 1945.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckta motioner angående fortsatt utbyggnad av statsbanan Mönsterås—Fagerhult.

(Statsutskottets utlåtande nr 108.)

Till Konungen.

I de likalydande motionerna I:138 och II:264 har hemställts, att riksdagen hos Kungl. Maj:t ville anhålla att frågan om fortsatt utbyggnad av Mönsterås—Fagerhult järnväg, så att lämplig anknötning vinnes till Hultsfred—Växjö järnväg, överlämnades till 1943 års järnvägskommitté för utredning.

Över motionerna har, efter därom av riksdagens vederbörande utskott i vederbörlig ordning gjord framställning, järnvägsstyrelsen den 26 februari 1945 avgivit yttrande.

Såsom i motionerna framhålles ha järnvägarna inom Kalmar län tillkommit på enskilt initiativ. Trots lokalt gjorda betydande uppoffringar har länet ej kunnat erhålla ett bannät av samma kapacitet som de trakter av riket, där staten sörjt för järnvägskommunikationerna. Den i motionerna avsedda, i västlig huvudriktning löpande, 70 km. långa Mönsteråsbanan slutar sålunda mitt i

skogsbygden vid Fagerhult. På grund av finansieringssvårigheter kunde ej den cirka 15 km långa slutsträckan fram till järnvägen Hultsfred—Växjö fullbordas.

Sedan Mönsteråsbanan numera förstatligats, har ånyo framförts frågan om denna banas framdragnings till Hultsfred—Växjöjärnvägen, vilken likaledes är av 0,891 meters spårvidd. Som föreningsstation har i motionerna förordats Triabo. För egen del vill riksdagen framhålla, att även andra anslutningspunkter kunna tänkas. I detta avseende må nämnas Åseda, där redan nu Hultsfred—Växjö- och Nässjö—Kalmarlinjerna mötas. Utan att i frågans outhärliga läge taga ställning till detta detaljfrågor lika litet som till ärendet i övrigt finner riksdagen, i likhet med järnvägsstyrelsen, erinran ej vara att framställa mot att frågan överlämnas till 1943 års järnvägskommitté.

Riksdagen får alltså, i anledning av motionerna I: 138 och II: 264, hos Kungl. Maj:t anhålla, att frågan om en utsträckning av järnvägen Mönsterås—Fagerhult fram till banlinjen Hultsfred—Växjö må överlämnas till 1943 års järnvägskommitté för att tagas i övervägande i samband med övriga inom kommittén pågående utredningar om en rationalisering av landets smalspåriga järnvägssystem.

Stockholm den 12 maj 1945.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 213.

Godkänd av första kammaren den 9 maj 1945.

Godkänd av andra kammaren den 9 maj 1945.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående tillbyggnad av landsstatshuset i Göteborg.

(Statsutskottets utlåtande nr 115.)

Till Konungen.

I propositionen nr 205 har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för den 9 mars 1945, föreslagit riksdagen att till Tillbyggnad av landsstatshuset i Göteborg å kapitalbudgeten under Statens allmänna fastighetsfond för budgetåret 1945/46 anvisa ett investeringsanslag av 645 000 kronor.

För ifrågavarande tillbyggnad av landsstatshuset i Göteborg anvisades av 1944 års riksdag anslag på årets beredskapsstat. Riksdagen fann företaget så angeläget, att detsamma upptogs på beredskapsstat II och ej på beredskapsstat III såsom Kungl. Maj:t föreslagit. Enligt vad nu ytterligare företagna